

relse, forsaavidt der dertil maatte findes Anledning.

At Beskrivelserne og Tegningerne, ogsaa efterat det vedkommende Patent er traadt ud af Kraft, blive at opbevare, saaledes at de blive tilgængelige for Enhver, er overensstemmende med hvad der andetsteds er gjældende Regel.

Til § 13.

Bestemmelsen i denne Paragrafs Begyndelse gaar ud paa at hjemle Patenthaveren en fuldstændigere Beskyttelse, end nu er Tilfældet, idet der tillægges Patenthaveren en udelukkende Ret ikke blot til at forfærdige, men ogsaa til at forhandle Opfindelsens Gjenstand.

Efter de her i Landet nugældende Regler er Patenthaverens Ret ikke til Hinder for, at lignende Gjenstande som de ved Patentet beskyttede indføres og forhandles eller benyttes her i Landet. I de fleste og nyeste Patentlovgivninger er imidlertid Patenthaveren beskyttet mod Konkurrence ved Indførsel fra Udlandet af lignende Gjenstande som de patenterede, og det synes ogsaa at være utvivlsomt, at Beskyttelsen ifkun derved faar den Fuldstændighed, som Opfinderen maa siges at have Krav paa. Uden et saadant Indførselsforbud maa nemlig Patenthaveren enten, samtidig med at han erhverver Patent her i Landet, løse Patent i de fleste fremmede Stater, hvilket imidlertid vil medføre en Udgift, som han ofte ikke er istand til eller drifter sig til at indgaa paa, eller ogsaa er han udsat for, at man fra en Nabostat bemægtiger sig hans Opfindelse og der maasse begunstiget af Forholdene gjør sig den frugtbringende i stort Omfang samt indsender og forhandler Opfindelsens Gjenstand her i Landet til Priser, hvortil Patenthaveren mulig ikke kan levere den. I og for sig burde Forbudet mod Indførsel maasse være ubetinget, men man har dog fundet Joie til at indskrænke det til Salg eller til Benyttelse i Næringsdrift, saa at følgende Indførsel til eget privat Brug ikke berøres deraf. Uagtet nemlig Udstedelsen af hvert enkelt Patent offentliggøres, kan det dog ikke med Billighed fordras, at enhver Privatmand

skal have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Beskjendtgjørelser, naar han isvrigt ingen særlig Opfordring har til at skaffe sig Kundskab om samme, og da han saaledes let vil kunne komme til at indføre en i Udlandet til eget Brug kjøbt Gjenstand, som ham uafvidende her i Landet er beskyttet ved Patent, vil det, for at frie Vedkommende fra de Ulemper, som deraf kunde flyde for ham, naar Forbudet var ubetinget, formentlig kunne forsvares at indskrænke det paa den angivne Maade, da der derved dog ikke vil ske noget væsentligt Skaar i den Patenthaveren tilkommende Beskyttelse. Svovrigt er det en Selvfølge, at det aldeles ikke vil være Toldvæsenets Sag at føre nogensomhelst Kontrol med, at det heromhandlede Forbud ikke overtrædes. — Den i sig selv rimelige og billige Undtagelse fra Forbudet, som Paragrafen indeholder for Sikkes Vedkommende, er optagen efter de eneste Patentlove.

At Patentet i det Hele bliver at betragte som en Besidderen tilhørende Formuesgjenstand, der ikke blot i hans levende Live kan overdrages til Andre, men ved hans Død overgaar til hans Arvinger efter den almindelige Lovgivning, stemmer uden Tvivl med hvad der allerede nu ansees som gjældende Ret (jvf. Indenrigsministeriets Skrivelser af 25 Oktober 1853 og 9 Januar 1856). Naar det i denne Paragraf endvidere bestemmes, at ingen Forandring i Besiddelsesforholdet med Hensyn til Patentet er gyldigt ligeoverfor det Offentlige eller Trediemand, forinden Forandringen dels er anmeldt for Indenrigsministeriet dels beskjendtgjort paa den i Paragrafen angivne Maade, er Betydningen af denne Bestemmelse navnlig den, at de i Lovforslagets § 16 ommeldte Søgemaal kunne rettes mod den oprindelige Patenthaver, saalænge den heromhandlede Bestemmelse ikke er iagttagen.

At den, der vil bringe den patenterede Opfindelse til Udførelse som Næringsbrug, bør tage Borgerskab eller Næringsbevis paa den Næring, hvorunder hans Virksomhed bliver at henføre, vil formentlig findes velgrundet, da det dog i ethvert Fald ikke ubetinget kunde tilstedes Enhver, der er i Besiddelse af et Patent, uden videre at eksploitere den paa gjældende